

p. 12). Nu sunt uitate nici achizițiile din domeniul științelor, fizică, matematică, biologie, pe care Eminescu le cunoștea și de care se folosea pentru a-și justifica propriile sale viziuni.

Pe scurt, profesorul Ghi-deanu propune o metodologie a coerenței, prin care să „surprindă eidetic invariantul, propriul cugetării eminesciene, atât în sfera implicită a creației poetice, dar în primul rând, în sfera explicită a explicației teoretice” (*Idem*, p. 12). Pentru aceasta, autorul se preocupă să clarifice chestiunea privind stilul de a filozofa al lui Eminescu, despre care crede că nu coincide cu interogația filosofiei tradiționale și, tocmai de aceea, poate aduce lămuriri suplimentare asupra metafizicii poetului-cugetător. Interesantă este și ierarhia susținută cu privire la nivelele eminesciene de gândire. „Căci, este cu totul fără rost a ne îndoii că, din punctul de vedere al judecății istorico-filosofice, trebuie să distingem, la Eminescu, două nivele ale gândului, pe care le găsim în istoria culturii noastre și la un Dimitrie Cantemir: gânduri-instrument și gânduri-sens. Ceea ce înseamnă că nu toate valorile cugetării eminesciene stau pe același plan al importanței, ci, se manifestă în ele, în chip hotărât, o unitate ierarhic-funcțională în care, ca într-un superb Argument, se edifică, într-o deplină coerență semnificativă: nivelul unei metafizici generale, nivelul filosofiei istoriei și a cugetării populare, nivelul filosofiei culturii și religiei, al filosofiei limbii și creației artistice și, în sfârșit, nivelul filosofiei politice” (*Idem*, p. 13). Acestea sunt aliniamentele întregii cercetări eminescologice pe care a întreprins-o universitarul ieșean. Rezultatele le vom afla pe parcurs.

Ștefan MUNTEANU

Încă o ediție test

La început de cireșar, Bacăul a devenit iar un punct de atracție – și nu doar pentru oamenii de cultură –, cea de a treia ediție a *Reuniunilor Culturale Alexandriada* antrenând, deopotrivă, scriitori, actori, muzicieni, muzeografi, gazetari, dar și un public avid de cunoaștere, format îndeosebi din elevi și studenți.

Suita activităților a debutat cu antrenantul spectacol de teatru *Vârciorova. Carantină* de Matei Millo și Vasile Alecsandri, regizat de Alexandru Dabija, cel ce l-a gândit ca „o aprofundare a vodevilului, o formă de distracție populară, mult mai onestă și cinstită decât show-ul de televiziune”, dar care, în interpretarea actorilor Teatrului Municipal Bacovia, ca și acestea, s-a transformat pe parcurs într-o „proscie mare cu cântece răgușite și coruri zbierate” și în vulgare scene cu conotație sexuală, ce i-au determi-

nat pe unii să părăsească sala cu mult înainte de final.

Mai aproape de spiritul Bardului au fost elevii băcăuani și cei din Republica Moldova, care, împreună cu studenții de la Universitatea „V. Alecsandri”, au prezentat câteva reușite momente „De la Miorița, la Andrii Popa”. Li s-au alăturat participanții la simpozionul cu tema „Vasile Alecsandri – polimorfismul vieții și operei”, găzduit de Biblioteca Universității băcăuane, printre cei „minimum cinci raportori”, înscriși cu această formulă în program, numărându-se, alături de Dumitru Brăneanu și Ioan Dănilă, amfitrionii reuniunii, criticii literari Liviu Chiscop, Grigore Codrescu, Petre Isachi, Adrian Dinu Rachieru și Ioan Holban, îngrijitorul de ediții Mircea Coloșenco, criticul de teatru Carmen Mihalache, poeții Petruș Andrei, Elena Bostan și Cecilia Moldovan, prozatoarea Doina Cernica, profesoara Elena Simionescu, epigramistul Vasile Larco și publicistul Florentin Popescu.

Laureații actualei ediții sunt Alex Ștefănescu (Premiul Opera Omnia), Adi Cristi (poezie), Dan Perșa (proză), Adrian Dinu Rachieru (critică) și Flavius Lucăcel (teatru), cu diplome, medalii și premii speciale mai fiind răsplățiți Doina Cernica, Vasile Proca, Mara Paraschiv și Constantin Th. Ciobanu, revistele *Convorbiri literare*, *Bucureștii literar și artistic* și *13 Plus*, Liceul „Vasile Alecsandri” din Chișinău.

